

Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, der var Resultatet af 3 Kommissionsarbejder og Forhandlinger i Rigsdagen gennem Aarene 1924—1930, og som traadte i Kraft den 1. Januar 1933, har efter den almindelige Opfattelse i det store og hele virket tilfredsstillende. Allerede kort efter Lovens Ikrafttræden blev der dog fra forskellig Side fremsat stærk Kritik af Lovens Bestemmelser om Frakendelse af borgerlige Rettigheder, og nye Regler om *Rettighedsfortabelse som Følge af Lovovertrædelser* er nu givet i Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939 (se Nr. 79).

Ogsaa paa andre Punkter har der efter Justitsministeriets Opfattelse vist sig at være Trang til Ændring af Straffeloven. Dette gælder særlig med Hensyn til Reglerne om *Bøders Fastsættelse*, idet de siden Straffelovens Ikrafttræden gjorde Erfaringer efter Justitsministeriets Skøn har vist, at der ikke tages tilstrækkeligt Hensyn til de domfældtes økonomiske Forhold. Ministeriet mente derfor at burde genoptage det tidligere strandede Forsøg paa Dagbodssystemets Gennemførelse. Man har endvidere ment, at Straffelovens Bestemmelser ikke var tilstrækkelig *effektive* paa forskellige Omraader, og Udviklingen baade her og i andre Lande har medført, at der har vist sig Trang til Tilvejebringelse af *nye* Straffebestemmelser.

I den følgende Fremstilling er der gjort Rede for de væsentligste af de nye Bestemmelser, der findes i Lovens § 1, og som stort set falder i følgende Hovedgrupper:

- I. Dagbodssystemet og Straffelovens almindelige Del i øvrigt,
- II. Bestemmelser vedrørende Statens Sikkerhed, offentlig Myndighed og den offentlige Orden og Fred,
- III. Bestemmelser vedrørende Sædeligheds- og Voldsforbrydelser og
- IV. Bestemmelser om Freds- og Ærekrænkelser.

ad I. *Dagbodssystemet og
Straffelovens almindelige Del i øvrigt.*

Dagbodssystemet har sit Udspring i Bestræbelser, der siden Aarhundredskiftet har været udfoldet fra den kriminalistiske Sagkundskaabs Side for at reformere Bødestraffen. Man ønsker at gøre Bødestraffen effektiv ved paa den ene Side at sikre, at Bøderne bliver tilstrækkelig følelige, og paa den anden Side at drage Omsorg for, at de ikke sættes højere, end at de bødefældte er i Stand til at betale, saaledes at man i saa